

2021.04.11.

Köszöntés: „Uram, szereteted az égig ér, hűséged a fellegekig. Igazságod olyan, mint a hatalmas hegyek, ítéleted, mint a nagy mélység, embert és állatot megtartasz, Uram.”
(Zsolt36,6.7.) Ámen

Ének: 23:1,2 „Az Úr énnékem őriző pásztorom....”

164:1 „Kegyes Jézus itt vagyunk...”

274:1-4 „Ki Istenének átad mindent...” _____

Előfohász: „Mily drága a te szereteted, Istenem! Szárnyad árnyékába menekülnek az emberek.

Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot. Maradj hűséges a téged szeretőkhöz, igazságos a tiszta szívűekhez.” (Zsolt36,8.10.11.)

Lekció: Zsoltárok könyve 77, 1-21

„¹A karmesternek, Jedútúnak: Ászáf zsoltára. ²Hangosan kiáltok Istenhez, Istenhez kiáltok, hogy figyeljen rám. ³Nyomorúságom idején az Úrhoz folyamodom, kezem éjjel is kitér feléje lankadatlanul, de lelkem nem tud megvigasztalódni. ⁴Istenre gondolok, és csak sóhajtozom, róla elmélkedem, és elcsügged a lelkem. (Szela.) ⁵Szemeimet nyitva tartod, szótlánul hánykolódom. ⁶Gondolkozom a régi napokon, a hajdani esztendőkön. ⁷Eszembe jutnak énekeim éjjelente, szívemben elmélkedem, és ezt kutatja lelkem: ⁸Vajon végleg eltaszít az Úr, és nem tart tovább jóakarata? ⁹Végképp elfogyott szeretete, érvénytelen lett ígérete nemzedékről nemzedékre? ¹⁰Elfelejtette kegyelmét az Isten, vagy elnyomta irgalmát a harag? (Szela.) ¹¹Az az én bajom, gondoltam, hogy megváltozott a Felséges jóindulata. ¹²Emlékezem az ÚR tetteire, visszagondolok hajdani csodáira. ¹³Végiggondolom minden tettet, elmélkedem dolgaidon. ¹⁴Szent a te utad, Istenem! Van-e oly nagy Isten, mint a mi Istenünk? ¹⁵Te vagy az Isten, aki csodákat tettél, megismertetted erődet a népekkel. ¹⁶Megváltottad hatalmaddal népedet, Jákób és József fiait. (Szela.) ¹⁷Láttak téged a vizek, ó Isten, láttak a vizek, és megremegtek, a mély vizek is reszkettek. ¹⁸A felhők ontották a vizet, a magas fellegek mennydörögtek, nyilaid pedig cikáztak.

¹⁹Mennydörgésed hangzott a forgószélben, villámok világították be a világot, reszketett és rengett a föld. ²⁰Utad a tengeren át vezetett, ösvényeid a nagy vizeken, lépteid nyoma nem látszott. ²¹Mint nyáját, úgy vezetted népedet Mózes és Áron által.”

Előima: Mindenható Atyánk az Úr Jézus Krisztus által!

Úgy jövünk Eléd, mint akik szárnyad árnyékába menekülnek. Hisszük, hogy egyedül Nálad találhatjuk meg azt az áldott csendet és békességet, ami minden emberi értelemet felülhalad.

Urunk megvalljuk Előtted, hogy sokszor nagyon nehéz bűnöket hordozó emberként helyesen cselekedni. Annyira sebezhetőek vagyunk, és olyan sokszor uralkodik óemberünk az új felett. Sokszor egy hét végén értékelve napjainkat ébredünk rá arra, hogy mi az, amit másképp kellett volna mondani, tenni és nem mulasztásként magunk után hagyni, de már az időt nem húzhatjuk vissza.

Kérünk Téged, segíts nekünk Lelked ereje által, hogy úgy tudjuk számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk. Vezess bennünket Lelked erejével, hogy bűneinket meg tudjuk Előtted vallani, hogy a bűnbocsánatért tudjunk könyörögni, s egyben az új ember életével dicsőíteni tudjunk akkor, amikor minden rendben megy, de akkor is, amikor mélységeket járunk meg.

Így hozzunk most Eléd azokat, akik ma hálájukkal jönnek. Hála Neked a holnapi iskolakezdésért. Hála a gyógyulásokért. Hála a sikeres műtétekért, a megélt kerek évfordulókért és hála Neked minden szív rejtett öröméért. Kérünk légy ma mindazokkal, akik döntések előtt állnak, akik úgy érzik, hogy ettől rosszabb már nem is lehet és azokkal, akik földi poklot élnek meg veszteségeik, csalódásaik vagy kapcsolataik miatt. Kérünk, használd fel ma igerészünket, hogy olvasva az igét, mi magunk is eljussunk a zsoltárossal a csüggedéstől a hálaadásig. Az Úr Jézus Krisztusért légy jelen hajlékunkban, és áld meg igeolvasásunkat. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 164:2 „Elménket értelmünket...”

Textus: Zsoltárok könyve 77, 2-4, 15, 16. Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok Isten Szentlelkének a segítségül hívásával megírva található....

²Hangosan kiáltok Istenhez, Istenhez kiáltok, hogy figyeljen rám.

³Nyomorúságom idején az Úrhoz folyamodom, kezem éjjel is kitárom feléje lankadatlanul, de lelkem nem tud megvigasztalódni.

⁴Istenre gondolok, és csak sóhajtozom, róla elmélkedem, és elcsügged a lelkem.
(Szela.)

¹⁵Te vagy az Isten, aki csodákat tettél, megismertetted erődöt a népekkel.

¹⁶Megváltottad hatalmaddal népedet, Jákób és József fiait. (Szela.)”

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet,
szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A Bibliában a Zsoltárok könyve az a fejezet, ami a legjobban bemutatja az ember érzéseit. Egy-egy zsoltár képes telibe találni gyenge pontjainkat. Szinte minden élethelyzetünkre találhatunk egy olyan fejezetet, ami kifejezi azt, amit sokszor emberi szavakkal nehezen rebeznénk el Isten előtt. Különlegessége pedig, hogy a Zsoltáros helyzetébe tudjuk magunkat gondolni. Hiszen ki az, aki ne kiáltana Istenéhez? Ki az, aki nyomorúságai között nem élt volna még át álmatlan éjszakákat? A „Istenem segíts!” sóhajtozások között, hányszor elcsügged a mi lelkünk is, mert nem látjuk a következő lépés értelmét és okát. Sokszor mi magunk mondunk le olyan dolgokról, ami által Isten olyan kapukat nyit meg előttünk, amelyek által önmagához akar közelebb vinni.

Kedves Testvérem! Nézd meg és lásd meg a személyes életed! Ne kívülállóként olvasd Isten Igéjét, hanem engedj el mindent, ami a hét folyamán megbénított. Ne azon gondolkozz, hogy mi vár még ma rád, hanem testben és lélekben is érkezz meg Istened elé, mert Ő kész szólni hozzád, kész felhasználni a Vele töltött időt, hogy megtöltse gondolataidat és szívedet, hogy ne a csüggedésed, a félelmed és az állandó aggodalmad tetőzzön és feszítsen szét, hanem eljuss a hálaadásig, ami örvendező szívet képes kimunkálni mindazokban, akik készek csüggedő fejüket felemelni és készek nem a környezetünkre, a rossz hírekre, a számadatokra, a véleményekre, vagy kritikákra figyelni, hanem arra, hogy mit hallanak meg a sorok között, ami épít és az erő, a szeretet és a józanság lelkét munkálja ki bennünk.

Az Isten Igéje iránt érzett éhségünk nagyban befolyásolja a jövőnket. Ezért nem szabad, hogy veszni hagyjuk, mert nagy baj már az, amikor valakinek süketté válik a füle és nem vágyakozik Isten Igéjét hallani. Nagy baj az, ha valakinek szája némává válik és nem tud szavaival erőt csepegtetni oda, ahol, arra nagy szükség van és csak egy jó szóra vágnak. Nagy baj az, ha valakinek a szeme vakká válik, s nem látja meg, hogy Isten mit tett érte Krisztus által.

S itt miközben a zsoltáríró kiált -figyelmet kér. Mert milyen jó is az, ha valaki figyelmet szentel nekünk. Amikor úgy kérdez rá hogylétünkre, hogy nem a mellébeszélésünk érdekli, hanem az, ahogy igazán érezzük magunkat. Amikor kicsit úgy állhatunk a középpontban, hogy van, aki velünk törődik. Hogy nem nekünk kell mások problémáit megoldani, hanem létezik kölcsönös odafigyelés a kapcsolatainkban. Mert nincs nagy értelme az egyoldalú törődésnek, nincs nagy értelme a jajgatásoknak és a csüggedéseknek, ha közben nem halljuk meg Isten üzenetét, amikor ígéreteinek gazdag tárháza megnyílik előttünk otthonainkban, amikor van elég lelki erőm ahhoz, hogy elővegyem Bibliámat, vagy egy lelki irodalmat és olvassam, táplálkozzak, épüljek hitben és lélekben.

A zsoltáros megvallja, hogy kitartó az imádságban, lankadatlanul imádkozik. Annak ellenére, hogy nem látja értelmét és nem vigasztalódik meg nem adja fel, van benne kitartás, amivel eredményeket ér el hiszen Istene fordít a sorsán. Elmélkedését, csüggedését és félelmét örömmre fordítja. Válassz hát ki ma Te is drága testvérem csüggedéseid közül legalább egyet, alakíts át létrává és gondolkodj el azon, hogy ideje lenne már a kétségek és a bizonytalanságok dobozából kimászni a hit és a bátorság adta szabadság irányába.

S tudnunk kell, hogy amikor hitben járunk akkor a bukásainkat is fel tudja használni Istenünk. Képes sikerekhez vezetni. De addig nem ismerhetjük meg igazán Jézust, sem azt mit tud megtenni értünk, amíg nem kerülünk Vele viharba. Ezért tervezi utunkba a bukásokat és a viharokat. Csak képzeljük el: mi lenne, ha állandóan szélcsendben élnénk minden napunkat, ha hitünk nem lenne próbára téve és nem erősödne miközben újra és újra rábízunk magunkat tudva azt, hogy nincs okunk aggodalmaskodni olyan dolog miatt, amit már elé vittünk ima formájában.

Imádkozzunk ma azért, hogy ki tudjuk mondani a zsoltárossal együtt, hogy Te vagy az Isten, aki csodákat tettél és megismertetted erődöt népeddel. Mert kész a mi Istenünk ma is csodákat tenni, kész olyan helyekre és emberek közzé állítani, ahol és akik között saját bőrünkön tapasztalhatjuk meg a csodáit. S míg megfoghatatlan a csoda szó jelentése, addig pontosan ez a világ az, ahol ezek a csodák megtörténnek, ez a város és benne akár a pozsonyi református gyülekezet, ha csodaként tudunk tekinteni már a létünkre is, amikor rácsodálkozunk annak az igének a valóságára, hogy elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Hiszen az Úr ma is megismerteti erejét népével, s megmutatja hatalmát nemcsak Jákób és József fiainak, hanem mindazoknak, Krisztusért a mennyei Atya fiainak és leányainak, akik az Úrban bíznak, miközben erejük megújul, s szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, s nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el. Mert az Úr az ő erősségük. S tudják, hogy mire képes az Úr, aki őriző pásztorként, ma is vezetni nyáját és nem vonja meg tőlünk Szentlelkének az erejét, hanem táplál bennünket, s lecsendesíti életünk tengerét miközben Nála nyugszik meg testünk és lelkünk.

Istenünk segítsen minket abban, hogy minden időben kiáltani tudjunk hozzá. Tudva, hogy Ő figyel ránk, Nála mi vagyunk a középpontban, ha a mi életünk középpontja az a csoda, amit Krisztus tett értünk, amikor bemutatta engesztelő áldozatát, hogy minket megtanítsa élni, szeretni, megbocsátani és érezni, hogy kifejezzük szívünk háláját Istenünk irányában ma és minden időben. Ámen

Utóima: Köszönjük Neked Urunk, amikor a csüggedésből eljuttatsz bennünket a hálaadásig és felnyitod sokszor vak szemünket, hogy nincs okunk az aggodalmaskodásra akkor, ha Előtte már imában fejet hajtottunk és kértük a Te vezetésedet és áldásaidat. Bocsáss meg nekünk, ha olyan sokszor kicsinyhitűségünkkel vagyunk Előtted, és nehezen bízunk Rád magunkat.

Bocsásd meg, amikor csak fáradtságunkat, bajainkat, veszteségeinket, gyászunkat és félelmeinket látjuk, és azok miatt sóhajtozunk. Kérünk Téged, növelj a mi bizalmunkat, add a Te Szentlelkednek az erejét, újítsd meg a mi imaéletünket, hogy Eléd tudjuk vinni önmagunkat, családtagjainkat országhatáron belül és kívül,

szeretteinket, gyülekezetünket, városunkat, s mindazokat, akik közel vannak Hozzád, de azokat is, akik megtagadnak Téged.

Istenünk imádkozunk konfirmandusainkért. Azokért a gyülekezetekért, ahol fiataljaink Rólad tesznek majd vallást, kérünk Te áld meg azt a felkészítésre szánt időt, ami mögöttünk van és Te végezd el a kellő időben a Te munkádat ott, ahol arra szükség van. Adj, kérünk hitet, növeld a meglévő hitet és segíts abban konfirmandusainknak, hogy olyan Atyjuknak fogadjanak el Téged, akire minden időben számíthatnak.

Kérünk, Istenünk használd a próbatétel idejét arra, hogy közelebb kerüljünk Hozzád. Könyörgünk a gyászolóinkért, a műtét előtt állókért. Erősítsd az egészségügyben dolgozókat, valamint azokat a lelkészeket, akik a kórházakban vállaltak szolgálatokat. Könyörgünk ma azokért a szolgatársakért is, akik Igéddel lelkileg erősítik a tiedet. Akik a gyászban családok előtt a feltámadott Krisztusról tesznek bizonyosságot. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok....

Áldás: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”

(2Kor12,9) Ámen

Záró ének: 200:1-6 Ó maradj kegyelmeddel....